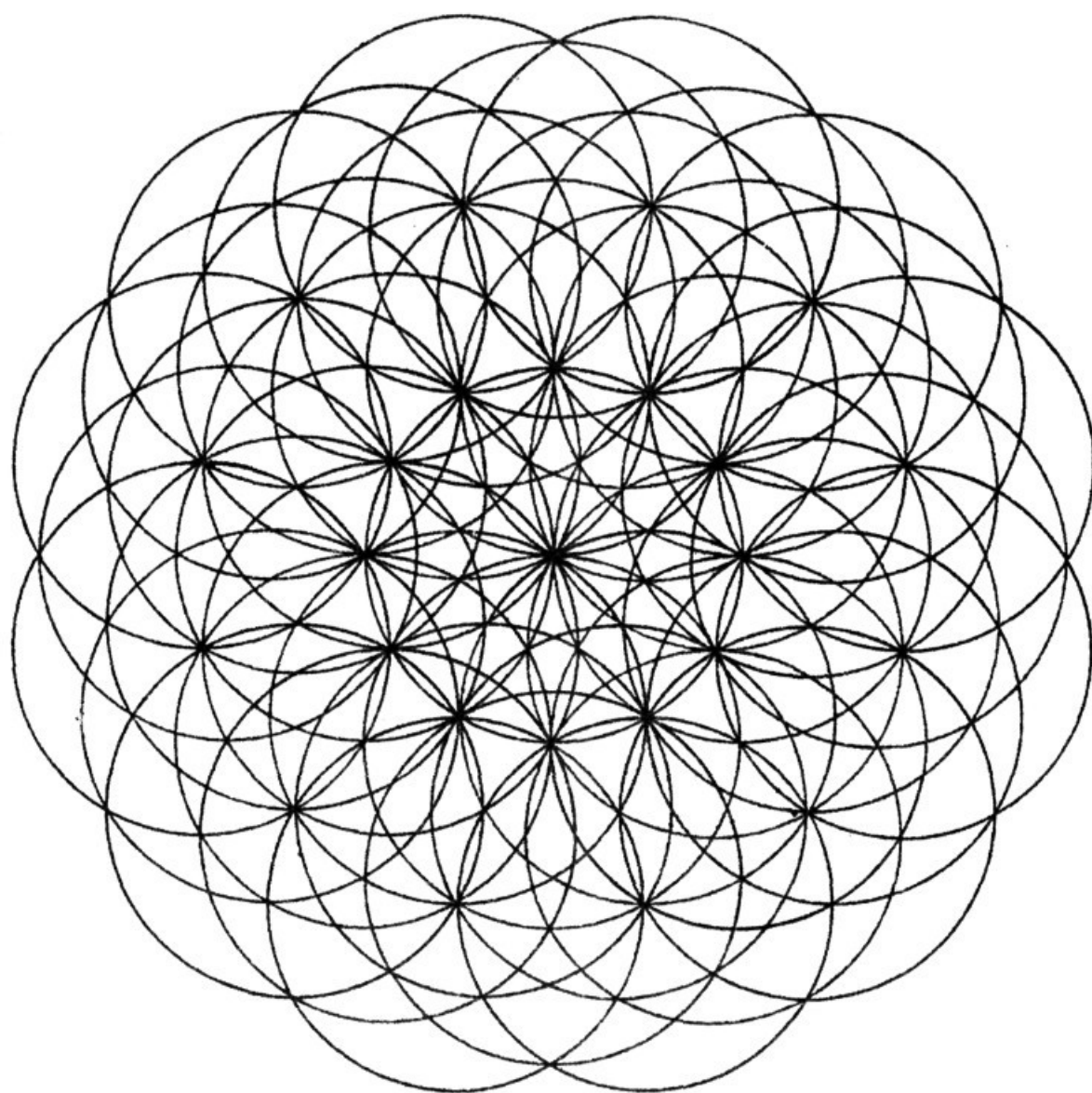

SANTA EUGÈNIA

REVISTA LOCAL PER A LA DIVULGACIO I LA CULTURA

Nº 13. 30 de setembre de 1.985. Depòsit Legal PM 625/1983

«TENIM CAMINS OBERTS»

L'enveja, -abans rivalitat- entre els pobles és una constant que es registra per tot arreu. No se'n alliberen ni els pobles de La Alcàrria, descrita dues vegades per C.J.Cela, ni els industrialitzats i "urbanitzats" com Badalona o Sabadell.

L'enveja per altres pobles es deixa sentir per cada un, a partir del poble on habita. A vegades es tradueix en un pessimisme total: "aquí no es pot fer res". Altres vegades en un estímulo optimitzat: "ja ho voldrien tenir ells", referint-se a pobles més grans. L'expressió "aquí no es pot fer res" s'usa - per tot: des de la cultural Pollença al petit Biniamar, des de la fèrtil Sòller al seu llogaret Fornalutx, desde les vinyateres Felanitx o Binissalem fins a Son Valls, des de per totes bandes fins aquí mateix; per tot es diu: "aquí no es pot fer res". Però això, aquí -com per tot-, no és gaire vera. Hi pot-haver dificultats, però les possibilitats son moltes, els camins oberts son molts, les idees realitzades també, i les idees encara no tengudes també.

És molt humà que quan un topa en un obstacle no previst, o en una col.laboració esperada i no feta, senti una profunda tristesa. Altres vegades voldriem que ens ho donassin tot fet, o que tothom estàs a les nostres ordres. O també voldriem a vegades trobar-ho tot aplanat, i amb una subvenció per a cada problema; però la vida no és així. S'ha de partir de les ganes de fer feina, posar-hi les mans i parlar lo indispensable. Els resultats de la feina, venen de la feina i de l'entusiasme.

Aquí, com per tot, queden molts de camins oberts.

Aquí, al nostre poble.

També hi ha camins oberts on s'hi treballa, ara i aquí.

La Redacció.

EDITORIAL	1ª plana
INDEX	2
ESGLÉSIA: Carta Cristiana nº 15	3 i 4
La Cadira Buida (pregària al sol)	4
Informacions varies	5 i 11
¿Quí és per tu Jesucrist?(Garaudy)	6
DEMOGRAFIA	7
PENSAMENT	8
ENTREVISTA (amb En Toni "Carter")	9 a 11
MUSICA ROCK	12
HISTÒRIA DEL POBLE	13
NORMALITACIÓ LINGÜÍSTICA	14
RACÓ DELS POETES	15
LLIBRES	16
CINEMA	17
ELS NOSTRES LINATGES	18
CORREUS (nou servici)	19
DEPORTS (tennis,ciclisme,futbol).	20 a 22
CUINA	23
PASSATEMPS	24 i 25
DIVULGACIÓ	26

'Revista'

"SANTA EUGÈNIA"

30 de Setembre de 1.985.Revista Local per la Divulgació i la Cultura.
nº 13.Publicació bimensual.Depòsit Legal PM 625/1983

Editat i imprès a la Parròquia de Santa Eugènia.Mallorca.
Redacció i Administració: C/J.Ant.8.Santa Eugènia.Mallorca.

EQUIP DE REDACCIÓ: Nadal Trias,Bernat Sureda Canyelles,Mª Antonia Parets Amengual,Pep Mulet Canals, Antònia Campaner Mulet,Miquel Coll Isern, Juana Mª Jaume Rigo, Margalida Llabrés Serra i Xisco Grau, amb la col.laboració d'altres persones per a la confecció manual de la revista a multicopista.

EQUIP DE DISTRIBUCIÓ: Catalina Miralles Crespí, Mª Pilar Bascuñana Coll i Cat.Rosa Canyelles Mariano.

PORTADA: Dibuix geomètric de TOFOL RIGO.

VINYETES I DIBUIXOS: Tofol Rigo i arxiu propi.

La Revista "SANTA EUGENIA" sols es fa responsable dels --
escrits del seu Equip de Redacció.

CARTA CRISTIANA nº 15

als cristians i persones
de Bona Voluntat de
SANTA EUGÈNIA

Apreciats amics:

● A diverses revistes (i a vegades als diaris) he vist que en tractar-se el tema de les "sectes" religioses, que de cada dia estan més de moda, a totes en comú se les retreu la mateixa acusació: el "rentat de cervell" amb la imposició d'un canvi de mentalitat, en benefici del 'jefe' de la secta religiosa. N'he llegit declaracions de persones que s'hi han trobat embolicades i que en pogueren sortir: ho contenen espantós. Personalment no ho he comprovat, però intent comprendre-ho.

● Per altre costat es poden sentir actualment en contra de l'Església Catòlica semblants acusacions, sobretot de persones d'entre els 25 i els 25 anys d'edat, que reberen un fort impacte d'acumulació de pràctiques religioses, i una influència molt marcada pels conceptes de llavors de infern, de pecat, de por a la condemna.

● Hem de reconèixer la part de raó que tenen; però hem d'argüir tot d'una que l'Església (a la seva manera) va fer molta de feina en bé d'un poble (Espanya) que estava en terra, tant en lo material com lo espiritual. No hi ha cap grup humà que hagi realitzat això sols per un amor i una fe.

● No hi ha cap dubte que l'Església d'una forma més o manco intensa, va fer una mentalització determinada, segons els seus motlles, llavors creguts els millors. No hi ha cap dubte de que l'Església se predicà a favor de la seva fe.

● Però tampoc no hi ha cap dubte que l'Església, en general va edificar escoles en els llocs més pobres i petits on no n'hi havia; però d'aquí a carregar-s'ho tot hi ha molta de diferència.

● L'intenció d'aquesta carta era fer una afirmació: La Església ha tengut part en la mentalització, però no ha intentat fer cap "rentat de cervell" en sentit "físic" com el que criticam. Ara bé: Sí que l'Església, a cada moment en la seva forma, ha predicat i predica un Evangeli (que molt per damunt de tot lo que puguin suposar les seves influències -com església-) és un canvi (voluntari) de mentalitat molt gran respecte al servici, a l'amor als amics i enemics, l'apreciació desinteressada de les riqueses, etc. etc. Son un vertader canvi de mentalitat.

● Massa vegades veim els defectes o virtuts de l'Església, perquè en miram massa la seva estructura humana. És molt més important contemplar i dur a terme l'Evangeli que discutir coses dels homes.

(segueix a la pag. 4)

◎ ◎ L A C A D I R A B U I D A ◎ ◎

•• Et donam gràcies, Senyor,
pel germà sol
que mos fa radiant
l'hora del joc.

•• i pel vent
que fa volar l'estel
i mos escabella

•• i per la pluja
que renta la teulada
i sobre el vidre canta,

•• i pels amics,
els bons,
i els que no ho son tant

•• i per la rialla
que a tots mos agermana
et donam gràcies, Senyor.

Tret de "Pren-te temps" II, pag. 24. Ed. Claret. Barcelona 1981

(vé de la pag. 3)

● Sí; l'Església -millor dit- Jesucrist, proposa un --
canvi de mentalitat respecte de la visió de la vida i del
mon que mos enrevolta. ELL diu: "Si vols esser..."

● No t'ho exigeig, ni imposa; simplement proposa.

ben fraternalment:
Nadal Trias Orell, Pvre.

●
INFORMACIÓ
●
ECONÒMICA

**Per l'ESCUT del Poble de
SANTA EUGENIA a LLUC**

**Per les "OBRES" de la Parròquia
de SANTA EUGENIA**

Un Ciclomotor Mobylette Mod. CADY,
vos haurà tocat si el número d'aquest billet és el mateix de
les tres darreres xifres del Cupó dels Cecs de dia 24 de Juliol
de 1985.

Valor de l'Escut de SANTA EUGENIA	55.000' - ptes.
Deute de les "OBRES" de la Parròquia	56.277' - ptes.
	faltaven 111.277' - ptes.

El preu del MOBYLETTE - Cady era de 74.381' ptes, de les quals
la delegació local de Mobylette sols ne cobrà 67.000' - ptes.

Beneficis nets de la Rifa Mobylette	61.710' - ptes
Donatius Diversos	9.992' - ptes
Donatiu Associació 3 ^a Edat	5.000' - ptes
Aportació de "la resta" per la Caixa de Balears - SA NOSTRA	34.575' - ptes
	recollit 111.277' - ptes

Entrades	111.277' - ptes
Sortides	111.277' - ptes
- - - - -	

Aportació de l'Ajuntament de SANTA EUGENIA:
Pagar el viatge de 2 autocars (120 persones) per anar
a entregar l'ESCUT a LLUC, per un valor de 45.600' - ptes.

- - - - -

A TOTS, PARTICULARS I ENTITATS, als qui heu
COL.LABORAT en dobbers o en feina,

!! M O L T E S G R À C I E S !!

Qui és per a tu Jesucrist?

Respon Roger Garaudy

••Més o manco quan regnava Tiberi, ningú vos sabia dir --- ni on ni quan, un personatge del qual ben poques coses sabem, OBRI UNA BRETXA EN L'HORITZO DELS HOMES.

••No era segurament ni un filòsof ni un tribú, però degué viure de tal forma que tota la seva vida venia a dir: QUE CADASCUN DE NOSALTRES POT EN QUALSEVOL MOMENT TORNAR COMENÇAR = LA SEVA VIDA.

••Desenes, per ventura centenars de narradors populars han cantat aquesta bona nova. En coneixem tres o quatre. L'impacte que ells havien rebut l'han expressat amb imatges de la -- gent senzilla, dels humiliats, dels ofesos, dels atupats, quan aquests es posen a somiar que tot ha estat possible:

⊙ El cec es posa a veure
el baldat a caminar,
els que tenen fam s'umplen de pa
la prostituta se'n dona compte que es tota una
el fill mort torna a la vida. /dona

••Per cridar fin al final la bona nova, era precis que ell mateix, per la seva resurrecció, mos fer sebre que totes les barreres havien estat abatudes, fins i tot la barrera suprema de la mort.

••Aquest o aquell altre erudit poden posar en dubte cada un dels fets d'aquesta existència. PERO AIXÒ NO FA CANVIAR RES A AQUESTA CERTESA QUE CAPGIRA LA VIDA. S'acala d'encendre una -- llum tota nova. Es aquesta espira qui ho ha fet.

••Aquesta llum nova va ser la primera revolta dels més pobres. Si no hagués estat per això, des de Neró a Dioclecià, -- l'"establishment" no les hagués maltractat tan fort.

••En aquest home l'amor devia ser incendiari, subversiu. Si no, no l'haurien fet morir en una creu.

••Totes les sabiduries, fins a aquell moment, rumiaven sobre el Destí, la necessitat, que prenia el nom de Raó. Ell, en canvi, mos ha convençut de la locura, Ell que era tot lo contrari del Destí. Ell que era la llibertat, la creació, la vida mateixa. Ell que ha tirat pe'n terra el fatalisme de la -- història.

••Ell donava compliment a les promeses dels herois i dels -- màrtirs del gran desvetllament de la llibertat. No sols les esperances de N'Isaïes i els rampells de N'Ezequiel, també -- Prometeu trencava les cadenes seves, i Antígona deixava d'estar tapiada. Aquestes cadenes i aquesta paret, imatges mítiques del Destí, davant ell s'esmicolen. TOTS ELS DEUS SON -- MORTS, L'HOME NEIX.

••Era això: com si l'home tornàs néixer.../... --

(pag.11 del nº234 de revista Correspondència)

Baptismes:

4 d'agost de 1985: Gabriel i M^a.Jesús Coll Moreta.

¡Enhorabona als nins i als pares!

Matrimonis:

31 d'agost de 1985: Eduard Terrassa Grau amb M^aJacinta Parets Amengual.

¡Enhorabona a tots dos, especialment a Na Jacinta que fins ara ha estat redactora d'aquesta Revista!

Bodes de Plata:

4-8-1960 : Sebastià Pou Miralles amb Rosa Bibiloni Crespí

31-8-1960 : Ramón Parets Vidal amb Francisca Amengual Coll

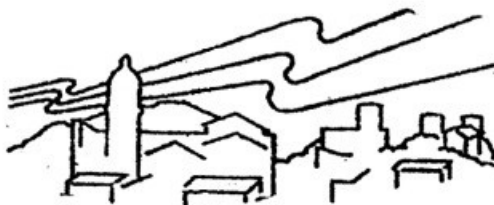
¡Vos felicitem! ara... i fins a les d'Or.

Defuncions:

2-7-85 (a Palma) Maria Crespí Crespí.

3-8-85 (a Nord Amèrica) Toni Roca Coll.

Descansau en la pau del Senyor.

CAIXA DE BALEARS

"SA NOSTRA"

La "CAIXA DE BALEARS" - "SA NOSTRA", i els nostres voluntaris Socis de Manteniment cobreixen l'economia de la nostra Revista "SANTA EUGÈNIA".

SANTA EUGÈNIA

REVISTA LOCAL PER A LA DIVERSIFICACIÓ I LA CIUTAT

■ T A N C A R L A P O R T A ■

- Avui estava fart de tot, he agafat i he tancat la porta de ca-meva amb pany i clau.
- He cridat ben fort perquè em sentís tothom:
 Que ningú em molesti
 estic molt bé a ca-meva,
 amb totes les comoditats,
 amb tots els plaers.
 Tenc lo necessari per viure,
 no em manca res.
- M'he passat tot lo dia davant la tele
 Després he posat fort el tocadiscos.
 Quan ja no sabia què fer, he agafat la ràdio.
 Però el cap del dia les coses se'm feien pesades;
 les revistes, els diaris, la tele, la ràdio, el tocadiscos,
 res de res... tot m'avorria.
- Em vaig posar a pensar,
 què devia fer la gent del carrer.
 Ja no podia més, vaig obrir la porta,
 vaig baixar les escales correguent.
- Els meus ulls no paraven de veure, eren homes,
 dones, nins...
- LES COMODITATS DE CA-MEVA NO EREN RES, RES, RES...
 AL COSTAT DE TOTS ELS HOMES...

Text per reflexionar
 de: Mercè Castaño.1979.

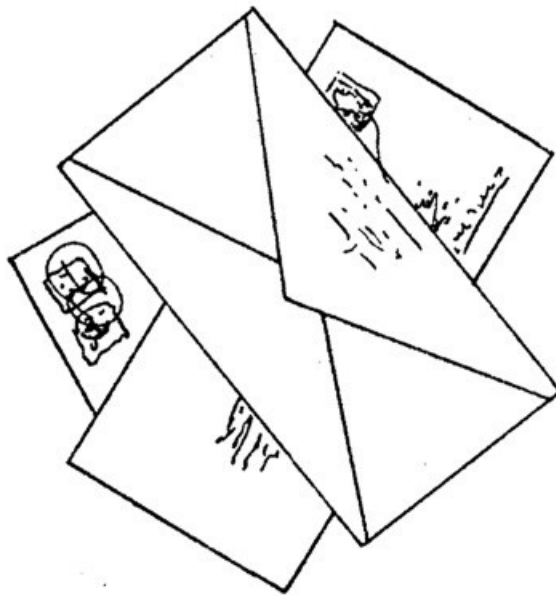
- ⊙ Tots, a lo llarg de la nostra vida, feim l'experiència de desert. Moltes de vegades volem enviar-ho tot a rodar. Mos fa por el compromís. Desitjam aïllar-nos, evadir-nos. Lo que realment hi importa son els homes, els nins que tenim a les nostres mans.

(Veure: "Pren te temps I" (textos) pag.99. Ed. Claret. Barc. 81.

"TONI BIBILONI"

38 anys carter del poble

El dia 28 d'agost passat se jubilava el nostre carter, després de 38 anys de recórrer el poble cada dia. El dia 31 se li reté un homenatge. Un altre dia li ferem un parell de preguntes, i mos contà un poc la seva llarga excursió pel poble en 38 anys i prop de 40.000 kilòmetres a peu.

■ ¿Quants d'anys de carter?

- 38 anys. Vaig començar el dia 27-d'octubre de 1.947

¿Qui era el carter abans?

- L'amo En Biel Barrera, que ho va ser bastants d'anys; fins que jo vaig tornar des servici; llavors vaig començar jo que encara era ndrí.

□ ¿Quants de kms deveu haver fet?

- Uy! com a mínim 3 cada dia; abans anava un parell de vegades a s'estació, i ses cartes des llogarets i abans repartiem també es dissabte, i més abans es diumenge també hi havia un servici especial. (treim es compte i son: 35.668 kms)

□ ¿Quina ha estat s'anècdota més curiosa d'aquest temps?

- No res d'importància: A vegades s'e quicaven i mos duien ses cartes d'un altre poble, i ses d'aquí anaven a una altra banda; però llevat d'això, res d'importància.

□ ¿Quina ha estat s'alegria més gran que ha produït una carta?

- Alegries i penes de tota casta, Hi ha hagut de tot. Abans, com que no

hi havia telèfono, ses urgències se feien per correu. Això sí, n'he duites moltes de bones notícies, però també de dolentes (morts, malalts) (Avui tothom telefona).

□ ¿Quantes de cartes venien l'any-1947?

- Venien una vintena de cartes. I se'n anaven també una vintena.

□ ¿Quina casta de correspondència hi havia llavors?

- Hi havia tota casta de sobrets, i ara tenen unes mides normalitzades. Sí, tot eren cartes, i per no gastar posaven unes cartetes petites, o estuviaven tot es paper possible, un paper molt xerec. Molts sabien poca lletra, i havia de "compondre" moltes de direccions mal posades; s'olvidaven de posar es poble on anava. Sí; en vaig corregir moltes d'aquestes.

□ ¿Quin sello duia una carta?

- 20 ò 25 cèntims; molt poc a poc posaren a 30, a 40 cèntims; sempre ha pujat molt poc a poc.

□ ¿I dijous (dia 29) dematí que va passar a s'hora d'anar a reco-llir ses cartes?

- Res: es dissabtes i es diumenges

ha hi estava un poc acostumat i lo únic que deia abans era: "me'n vaig an es tren" i ja feia esto na que l'havien llevat. Hi vaig anar devers 25 anys aiximateix. Ara en fa uns 17 que el lleva ren. I dins aquests 25 anys, en vaig pujar molts de 'recados', en vaig fer molts de favors a Santa Eugènia, perquè llavors no hi havia en es poble cap altre teléfono que es des tren. Ho encomanaven d'una estació a s'altre, an es 'jefe', ell m'hodeia a mi, i jo partia per amunt:... "Vols dir això ò això altre an En Fulano? Així en vaig pujar molts de "recados".

□ ¿I d'anyorança?

- Ara me trob com un poc estrany; això de no haver de fer aquella feina (molt sèria per mi); m'a gradava que no m'haguessin d'esperar mai, sobre tot quan hi havia es tren. Ara era més fàcil, si jo no hi era m'ho deixaven en es café de l'amo En Topa, si un dia no arribava tant d'hora. Llavors tenia una obligació, i ara me sent massa deslligat. Llavors tenia pressa: tot d'una -- que tenia es 'correu', ja havia de sortir tot d'una a "repartir". Ara tenc massa temps per pensar quina feina és més 'sens-falta', i vaig cap a una caseta, o a cercar un garrot de batre metles, o apadeçar una saqueta; sense voler un cerca matar aquest 'corc' que queda, encara que tenc moltes de coses per distreure-me.

□ ¿I de s'homenatge de dia 31?

- No ho esperava en això jo; un parell de dies abans a dins Can Topa veig uns programes, i m'afin a jo; en vaig agafar un per mostrar-lo a sa dona i ets atlots, però tots ja ho sabien. Jo no esperava res, perquè ho considerava com un jubilar-se ben igual que un altre. He procurat fer sa meva feina sempre cantant i xiulant.

□ ¿Abans, vareu esser també de -- S'Ajuntament?

- Devers quatre anys, ja fa esto-

na això. Me tocà ser es tresorer i posar moltes de firmes per pagar. Però llavors no hi havia tant de moviment com avui.

□ Xeremies i fubiols, ¿com va començar tot això?

- Molt bò de sebre: quan me varen dets ells fa quatre anys; Primer d'un ull, i me feien dur s'altre tapat, i no podia fer cap casta de feina. Es metge Busquets me feia anar molt alerta, i me pegà per comprar unes xeremies, perquè es fubiols ja'l sabia tocar un poc (munpare el tocava, però només a sa caseta; a Sta. Eugènia hi arribà a haver-hi 12 colles de xeremiers. Es més popular de tots que jo vaig coneixer li -- deien l'amo En Miqueló, que toca va amb son pare de son pare d'En Toni de ses fruites). Quan jo -- era petit ja me cridava s'atenció, però no tenia cap duro per comprar-me unes xeremies; n'hi havia que valien 15 pesetes, però no hi havia tals 15 ptes per poder-les comprar. -- Així idò, operat, me'n anava a sa caseta amb so canet i es gaiato, i allà -- practicava jo tot sol, sense sebre gens de música. -- I aquí se donà sa casualitat de que en Toni 'Palou' arrendà un hort devora sa nostra caseta, i així varem partir a tocar plegats. Me basta va escoltar una vegada una "tocada", i casi ja la sabia, o la recordava d'altres xeremiers. I ara hem arribat a un punt te demanen per anar a sonar a una part o s'altra; i cada setmana surtim 2 ò 3 vegades; ara, toc més amb En Baltasar, perquè En Toni, mos ha fuit amb ses ovelles més enfora.

□ ¿Es bò de fer tocar xeremies?

- Sí; jo crec que és bò de fer. Però crec que té un poc de misteri perquè n'hi molts que ho han provat, i no segueixen...

□ Si qualche jovenet en volgués -- apredre'n hi enesenyariu?

- Sempre estic dispost a tot mentre tengui vida; i m'agradaria molt que hi hagués una parella --

ò dues o tres, tan fubiol com xeremies; jo som més xeremier, però es fubiol també el domin. Lo primer que han de fer es agafar un fubiol per-hom amb sa mà esquerra a davant. (¡Hi ha un atlot a Montuiri que el fa "requintear...!")

□ ¿Què es més bò de tocar, es fubiol o ses xeremies?

• Es casi igual; però amb ses xeremies has d'anar més alerta, -- has d'estrenyer es "sarró" per donar-li es vent acompassat...

□ Heu fet xeremies i fubiols ¿també heu fet "tamborinos"?

• Si tamborinos i macetes. He fet de tot.

□ Ses xeremies de Mallorca tenen un 'toc' propi ¿Com és això?

• És mal de dir, però no n'hi ha cap d'exactament igual. Ses escoceses son un poc parescudes -- a ses de Galícia. Abans de morir-se l'amo En Miquel "Largo"--

de Sencelles, hi vaig anar moltes de vegades a veurer-lo, o per una canyeta, o per veure ets seus ormetjos com estaven muntats; i així vaig començar a muntar-ne, a pesar de que sa vista me falla, i segons què ho don a fer a un torner de Consell.

□ ¿I té surtida tot això?

• Uf! Totes ses cases de música -- me'n demanen tres vegades més -- de ses que jo puc fer, Can Martí, Can Banqué, Can Cortès de davalla sa Plaça Major, i sobre tot aquell de Via Roma. S'al tre dia me'n comanà 1 12ª, i ja només ne tenia 6 per repartir -- a dos llocs i en vaig dur tres a cada banda; i dos tamborinos.

○ (Conversarem una estona més de fubiols i xeremies, del tren i de les cartes) ¡Molts d'anys, i a fer feina; ara més que mai!

SANTA EUGÈNIA
REVISTA LOCAL PER A LA DIVULGACIÓ I LA CULTURA

t.o.

ESGLÉSIA: INFORMACIÓ:

Tenint en compte la reiteració de les peticions de diversos partits polítics (des de la dreta fins a l'esquerra) per a utilitzar recentment el Centre Parroquial, creim oportú insitir en la aplicació de la "Normativa" vigent des del 10 de juny de 1.978; després de diverses consultes fetes recentment a Vicaria General, simplement han respost que continuassem amb la dita "Normativa".

L'excepció feta en les anteriors eleccions, amb els deguts permisos, confirma la mateixa llei; en aquell cas, el permís es concedí, no als partits polítics, sino a l'Ajuntament i a la "Junta del Censo".

L'actual normativa està publicada al Bolletí Oficial BCOM, desembre de 1978 nº 12. pag. 209. És la que segueix:

.../...II. L'Església i els seus locals.

4. Els locals de l'Església estaran oberts a totes les qüestions d'interés social-comunitari.
5. Tot i amb això, per salvaguardar la seva independència respecte als distints partits i opcions polítiques, els seus locals no es deixaràn utilitzar per a les campanyes electorals ni per altres reunions de propaganda de cap partit polític o llista electoral determinada.
6. En els pobles on no hi hagi més locals públics que els de l'Església, es podran cedir en darrera instància, prèvia autorització del Consell Episcopal, mentres s'oferesqui per igual a tots els partits polítics o llistes electorals i quedi clara la independència de la Parròquia o de l'entitat ecclesial que cedeix el local, respecte a qualsevol línia política. .../...

▼

■ MADONNA ■

● ● LA CANTANT DE MODA EN USA ● ●

● Es la nina blanca de moda en USA. El seu àlbum "Like a virgin" ha estat moltes setmanes número 1. El nou single "Material girl" està escalant amb molta rapidesa en totes les llistes. En Espanya ja és hora de que sapiguem qualque cosa d'aquesta triumfadora americana.

● Qui és Madonna? Per a molts d'americans és ara la cantant blanca més atractiva del show-business. Madonna i la seva música mouen els cossos en les discoteques d'Estats Units, Inglaterra, França, Alemanya, Suècia, Itàlia, etc...

● En abril de 1982, Sire Records, sospità que l'al·lota, ademés de guapa, era un èxit discogràfic en potència.

● "Madonna" és el títol del primer LP de Madonna, publicat en abril de 1983. Un triomf per a Madonna: "Madonna" fou disc de platí en EE.UU. i disc d'or en Gran Bretanya, França, Canadà i Austràlia. El LP arriba a Top 3 i ha permanescut 2 anys en llistes rivalitzant amb Tina Turner, David Bowie, Lionel Richie o Prince.

● Els nortamericans votaren durant mesos a Madonna com a millor cantant femenina de música per a ballar. Hi ha que destacar que del disc "Madonna" s'editaren 5 temes en single ("Everybody", "Burning Up", "Holiday", "Borderline" i "Lucky Star").

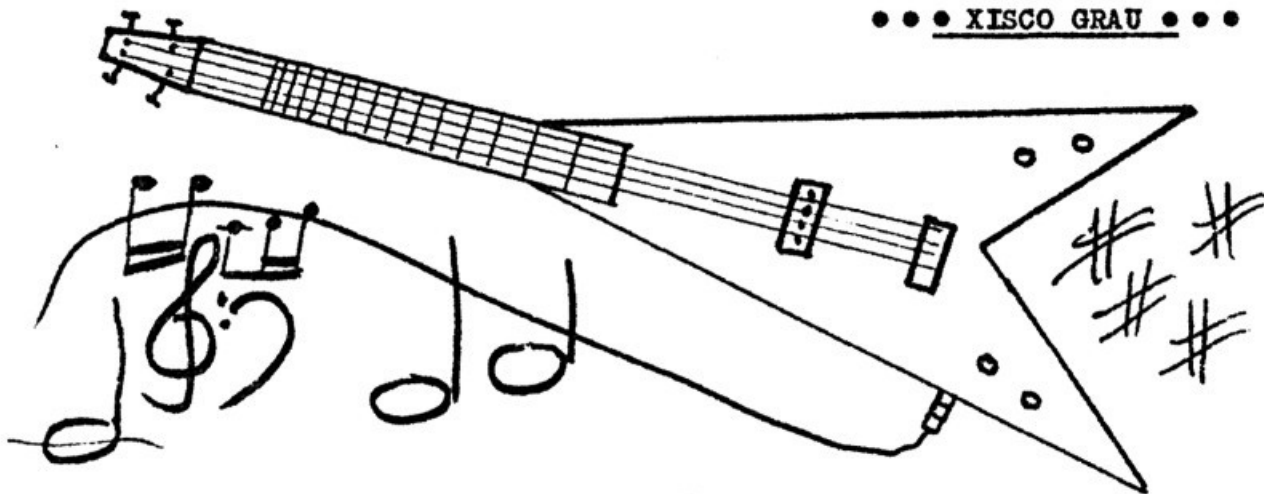
● Aquesta pasada tardor Madonna va rodar una pel·lícula, "Visionquest", dirigida per John Peters, productor de "Flashdance" i fa poc ha interpretat i ha donat música a una altra pel·lícula anomenada "En busca de Susi".

● O sigui, que resumiguent:

En dos anys Madonna Ciccone s'ha col·locat en un lloc molt alt, ha dirigit les seves passes amb intel·ligència dins un món tan competitiu - com és el del show-business americà, se mostra bastant escèptica davant la popularitat.

● Madonna té 24 anys, Madonna Louise Ciccone és la menor de 8 germans.

● ● ● XISCO GRAU ● ● ●

SANTA EUGÈNIA

REVISTA LOCAL PER A LA DIVULGACIÓ I LA CULTURA

COSES DEL SEGLE XVII

Hem vist en aquestes mateixes planes quina era la població i les seves activitats econòmiques; avui veurem alguns aspectes que són també definidors del nostre segle XVII però que no tenen res que veure amb l'activitat productiva.

Una de les coses més destacades són les rivalitats entre Sta. Maria i Sta. Eugènia degudes al trasllat d'un lloc a l'altre de l'Escrivania Reial. Sabem que a l.641 l'escrivania es trobava a Santa Eugènia i això pot esser degut a que hi havia més població. Però Santa Maria sempre ha tengut més pes específic i a l.655 l'escrivania se'n hi hagué de tornar, tot i que va haver d'intervenir el rei Felip IV que en Ordre de 18 de març de l.655, manà que es restituís l'escrivania a Santa Maria del Camí.

També hi hagué problemes en quant a l'elecció de jurats, ja que no s'estava d'acord amb el vigent sistema de "Sac i sort". Essent batle Pere Bibiloni de les Coves de Santa Eugènia, es rebutjà la disposició de l'Audiència per la qual hi havia d'haver dues bosses per a elegir els jurats, una per als de la vila i una altra per als forans. Se proposà que es fessin dues bosses, una per als de Santa Maria i l'altre per als de Santa Eugènia, però la proposta no fou acceptada i finalment l'Audiència acordà que d'una part s'elegís un jurat per la vila de Sta. Maria i l'altre jurat per les terres de fora vila, entre les que s'inclouia Santa Eugènia.

Des de principis de segle va haver-hi moviment per aconseguir que hi hagués un sacerdot a San-

ta Eugènia. S'argumentava que hi havia més de dues-centes persones de comunió, que Santa Maria estava enfora i, sobre tot, que quan el temps no acompanyava, quedaven moltes persones sense missa.

Es consegueix que el 16 de desembre de l.603 el bisbe Joan Vich i Manrique concedeixi el que es demanava, i que es dugui immediatament a la pràctica, ja que el 8 de gener de l'any següent el vicari Miquel Ballester administrava el primer baptisme a Santa Eugènia.

Aquesta vicaria va tenir els seus problemes: en un principi els taujans s'havien compromès a pagar les despeses del sacerdot, i a donar-li casa, però al cap d'un parell de generacions pareix que aquest acord s'oblidà i els taujans volgueren que fos el rector de Sta. Maria el qui pagàs al vicari de Sta. Eugènia.

Com és de suposar, el rector s'hi va oposar i aquí va començar un plet que va donar lloc a 19 anys d'enfrontaments. Començaren amb l'intent dels feligresos de Sta. Eugènia de separar-se de Sta. Maria el 5 de febrer de l.661, fins que el 7 de març de l.680 s'arribà a l'acord de que la retribució del vicari de Sta. Eugènia es faria en dues meitats: una per part del rector de Sta. Maria i l'altra pels habitants de Sta. Eugènia.

La cosa degué anar bé i l'església de Sta. Eugènia va poder anar progressant fins que arribam a tenir constància de que l'any l.669 tenia, además de l'Altar Major amb el Sagrari, els altres de Sant Sebastià, del Roser i de les Animes.

EVITEM ELS MOTS ESTRANYS A

LA NOSTRA LLENGUA

gorila: goril·la
 gorro: gorra, còfia, casquet
 gorrón: gorrer, gorrista, arrossaire
 gozar: gaudir, fruit, gojar
 granel (a): a doll, a raig, a dojo, en orri, a balquena//al detall, a la menuda
 granuja: murri, pillet, poca-pena, poca-solta
 grasa: greix
 grieta: clivella, esquerdada, escletxa
 grifo: aixeta
 grumo: grumoll
 grupa: gropa, gropada, gropera
 grupo: grup, colla
 guadaña: dalla
 guardaespaldas: guardaespalles
 guapo: bell, formós//galà, gentil//fatxenda, presumit, pinxo, perdonavides
 guardapolvo: guardapols
 guardarropia: guarda-roba
 guarecer: soplujar, aixoplugar, arrecerar
 guarida: aixopluc, cau, catau
 guarro: porc, brut
 guasa: burla, plagasitat, folga, gresca
 guasón: burleta, plaga, folgós
 guata: buata
 guiñapo: parrac, pellingot, desferra
 guiño: ganyota, ullet, guexada
 guirnalda: garlanda
 gula: gola
 gustazo: gustàs
 gustillo: regust, gustet
 habladurías: enraonies, parladuries
 hongo: bolet, fong//barret fort
 horchata: orxata
 hornillo: fogonet
 horquilla: forqueta//agulla de ganxo
 hospedar/se: albergar, allotjar, estatjar, hostatjar//acollir, parar hostatge, hostatjar-se, albergar-se
 hacha: destrall//atxa
 hache: hac
 hada: fada
 halagar: afalagar//raspallar, adular
 halago: afalac, falaguera
 harapo: parrac, pellingot
 hasta: fins//adhuc, fins i tot
 hazaña: proesa, gesta, heroicitat
 hazmerreír: riota, burlot
 hechura: forma, faicó
 heno: fenc
 heredar: heretar
 heredero: hereu, hereter
 hermoso: formós, bell, bonic, bufó
 hermosura: bellesa, formosor
 héroe: heroi

herramienta: eina//ferramenta
 hidalguia: cavallerositat, noblesa
 hiedra: heura
 hilvanar: embastar
 hipo: singlot
 hoja: full (d'un llibre, de paper)//fulla (d'un arbre, d'una planta)
 hojalata: llauna
 hojaldre: pasta de full, fullada
 hombrera: musclera, espatllera
 hombro: espatlla, muscle
 hombros (a): a coll, a pes de braços
 hucha: guardiola
 hueco: buit (subst.)//tou, esponjós, buit (adj.)
 huelga: vaga//folga, divertiment//lleure
 huelguista: vaguista
 huella: empremta, petja, petjada, senyal, rastre
 huérfano: orfe
 huésped: hoste
 humildad: humilitat
 humillación: humiliació
 humillar: humiliar
 húngaro: hongarès
 Hungría: Hongria
 huraño: esquerp, esquiu
 Ibiza: Eivissa
 ida: anada
 ida y vuelta: anar i tornar, anada i tornada
 iglesia: església
 imán: imant
 imborrable: inesborrable
 impar: imparell, senar
 imponente: imponent
 imprenta: impremta
 impresión: impressió
 improvisar: improvisar
 inagotable: inesgotable
 inaplazable: inajornable
 incienso: encens, oliban
 incluir: incloure, encloure
 incluido: inclòs, enclòs
 incómodo: incòmode
 inconfundible: inconfusible
 inculto: inculte
 incurrir: incórrer
 índice: index, taula, llista, catàleg
 indio: indi, índia
 indudable: indubtable
 infiel: infidel
 infundio: bola, falòrnia, falsedat
 infundir: infondre
 ingeniero: enginyer
 ingenio: enginy, talent, geni//giny, artefacte, maquinació
 inglé: engonal (masc.)
 inglés: anglès
 inicio -a: inic iniqua
 inmediaciones: voltants, volts, encontorns, rodalia
 inmediato: immediat

inmejorable: immillorable
 inmenso: immens
 inmigración: immigració
 inmiscuirse: immiscir-se
 inmóvil: immòbil
 inmueble: immoble
 inocencia: innocència
 inolvidable: inoblidable
 inquebrantable: increbantable
 inquilino: inquilí, llogater
 insertar: inserir
 instantánea: instantània
 institutriz: institutriu
 inteligencia: intel·ligència
 intermedio: intermedi, mitja part
 intérprete: intèrpret
 interrumpir: interrompre
 intrincado: intricat, embullat, embrollat, envitricollat
 invadir: envair
 invernadero: hivernacle
 invernal: hivernal
 inverosímil: inversemblant
 irremediable: irremeiable
 isla: illa
 jabali: senglar, porc senglar
 jalar: cruspí, endrapar
 jalea: gelea
 jaleo: xivarri, gresca, rebombori
 jaque: escac
 jarabe: xarop
 jarana: xerinola, gatzara, bullanga, barrila//xella, orgia, gresca
 juguete: joguina
 juntar: ajuntar, acoblar, aplegar, afegir
 juzgar: jutjar

B.S.

ANUNCI

SEGUR
 QUE TOTS
 JA PODEU
 VEURE MOLT BE
 LA T V 3
 AL PUNT 46
 DEL CANAL UHF.

SANTA EUGÈNIA

REVISTA LOCAL PER A LA DIFUSIÓ I LA CULTURA

TOXICOMANIA

TOXIC O MANIA

DINS

la mà
tenia
un viure sà
quan me vaig donar
compte que sofria
de cpome gaig proposar
tornar enrera i no podia

CIMS

sens fi
són metes
a conquerir
cansat de sofrir
per les faltes fetes
a mi mateix me vaig dir :
Si no t'alces, estan llestes.

CRIMS

de sang
no donen
tan cruel espant,
com el que daran
aquells que se fonen
tremolant, riguent, plorant,
diguent coses que aborronen.

QUINS

records
me venen
a dar conhortes
són desitjos forts:
que dins mi s'estenen
per eixemplar els humils cors
d'aquells que per mi sols penen.

FINS

que de
coratge
vaig quedar ple,
recuperar-me
amb anhel salvatge,
la meva meta va ser
per salvar el meu llinatge.

PRIMS

seran
els llaços
que me uniran
amb el passat; van
afluixant-se els braços
que me lligaven antany
i m'han dat tants de fracassos.

BRINS

d'orgull
fan dança
i tot ja bull;
un gran caramull
de goig i esperança,
fa que així com vull
el retorn a la bonança.

NINS

majors,
persones
de tots colors
siau sempre millors,
capejant les ones
que rebenten els amors
i d'espines fan corones.

Tià Coll.

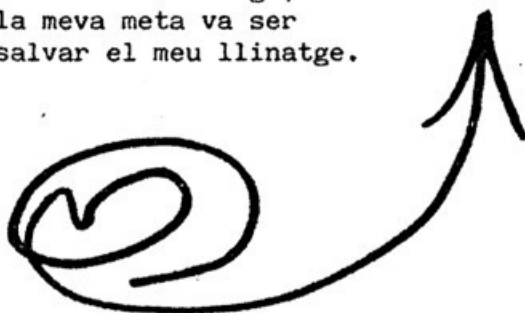
MINYONS

Els arbres per vida
la mar per pas,
la terra per jas,
les montanyes per fita.

Com que jo no som
sinó lo que seré,
ben aviat voldré
arrelar com l'om.

La llum és clara
vermell el sol,
quan estic sol,
vull, vina ara.

Bernat fill de rei

■ SEÑOR DIOS, SOY ANNA.

Finn.

Ed. Pomaire. Barcelona 1.977

Ed. Circulo de Lectores Barcelona 1.979. (295 planes)

No es tracta d'un llibre de tema religiós, com sugereix el títol, si bé el concepte de Déu hi és molt present. Possiblement tota la història que Finn conta de la trobada i convivència amb la nina de cinc anys Anna, és figurada, però no deixa ni un sol instant de ser interessant. Vos heu imaginat mai que una "resposta" és -- tan més bona, quantes més 'preguntes' la poden tenir com a resposta? Normalment nosaltres ho pensam al revés: primer una pregunta, i llavors una resposta. Però en aquest llibre podeu trobar-ho ben al revés.

En forma d'una història novelada es fa una profundització ben agradable en totes aquelles coses senzilles que vada dia mos enrevolten. A pesar de ser un tema tan profund, és enormement entretingut i divertit. És molt bò per a tornar una segona lectura. La primera es fa aviat per a sebre com acaba.

■ LA PILDORA

Yver Genouël

Ed. Speciale. Paris. / Ed. Mensajero. Bilbao 1972. (196 planes)

Un dels temes que més tinta ha fet correr en els darrers anys i que pot esser considerat baix dels aspectes més diversos, des de la seva nocivitat com a medicament, fins als complexes de culpabilitat -en la dona-, o de impotència - en l'home- que desencadena - la píndola en els matrimonis que l'usen com a medi de planificació de la seva descendència.

Tots aquests i altres espectes son tractats d'una forma bastant completa d'especialistes a preguntes molt concretes que molta de gent es formula.

Si la confusió creada per innumerables campanyes de premsa -afegim el munt de inexactituds -quan no errors radicals- que corren de boca en boca a propòsit de la píndola anticonceptiva, resulta -ben clara la necessitat d'oferir al gran públic unes idees clares i de veus autoritzades, com a acostament a un tema de molta transcendència humana, i en el que els qui han de decidir son els interessats conforme a la seva recta consciència.

■ EL PARLAR DE MALLORCA

Francesc de B. Moll.

Editorial Barcino 1980. Col. Popular Barcino. (94 planes)

La llengua nadiua dels actuals habitants autòctons de Mallorca anomenada "mallorquí", és una modalitat del català, importada en -- aquesta illa per vassalls del Rei Jaume I que la conquistaren en el segle XIII i per successius repobladors de Catalunya. Aquesta senzilla obreta explica sense gens d'apassionament ni fanatisme, però sí d'una forma molt ben documentada. L'argument que millor podria convencer alguns insulars que encara defensen que aquí tan sols -- es diu 'mallorquí' la llengua que parlem, és veure que aquesta diferència basicament de fonètica entre Mallorca i Barcelona, existeix en totes les diverses regions del Principat, tant o més que en les nostres diferències de fonètica i de lèxic. En resum: un estudi ben documentat i gens apassionat.

N.T.

TEMPORADA D'ADAPTACIÓ

Quan arriba el mes de setembre i es comença a parlar del "Festival de Cine de San Sebastián", són moltes les expectatives que es presenten per a la temporada de cinema que està començant. Però mai com enguany les expectatives han estat tan difícils de preveure.

El recobriment de la primera categoria internacional per part del Festival basc suposa un important estímul per a tota la gent relacionada amb el cinema al nostre país, sobre tot pel que fa a productors i directors. Però això pot ésser res comparat amb el que pot passar a partir de gener quan, amb l'entrada al Mercat Comú, s'obrin les fronteres a totes les produccions estrangeres que estaran en cartell en igualtat de condicions que les nacionals.

Això suposa un gran desafiament per a una indústria que mou considerables quantitats de doblers i que al nostre país encara no ha conseguit dotar-se de la infraestructura més elemental. En aquest sentit l'esforç dels productors i del propi Ministeri de Cultura haurà d'ésser gros per a que l'adaptació a la lliure competència es pugui fer sense traumes.

Per altra banda, l'esforç de guionistes i directors no és menys considerable ja que sense claredat d'idees i valentia per a exposar-les, l'aspecte cultural d'aquesta indústria quedarà mort i, per altra part si l'ajuda econòmica és suficient, es pot caure en un proteccionisme tan inútil com absurd.

De moment pareix que la cosa mig marxa i les ajudes oficials s'estan canalitzant bastant bé. Una bona prova és la versió que per al cinema ha fet Miguel A. Díaz de l'obra de Valle-Inclán LUCES DE BOHE-

MIA. Adaptació de pressupost = elevadíssim i de resultats discutibles si no es té molt present la dificultat del mateix text original. Tècnicament és una pel·lícula molt elaborada però totalment saturada de curts i mitjos enquadraments que l'arriben a fer un poc pesada als ulls.

Un altre bon exemple de concert econòmic és l'establert entre TV i el director Francesc Betriu que ha fet possible passar al cinema la novel·la de R.J. Sender REQUIEM POR UN CAMPESINO ESPAÑOL. Gairebé no es pot parlar de versió cinematogràfica perquè l'adaptació de la novel·la és tan fidel que al director no li resta més que fer pareixer real, gràcies a uns personatges molt elaborats i a un marc natural ben utilitzat, allò que està contat en el llibre.

Pel que fa a les idees, de moment tampoc falten i, tant els ja consumats com els joves realitzadors, s'afanyen per presentar les seves hores. Un que retorna després d'algun temps és Basilio Martín Patino amb la pel·lícula LOS PARAISOS PERDIDOS història nostàlgica que mostra la desil·lusió de tota una generació que ha vist truncades moltes de les seves inquietuds intel·lectuals. La direcció és molt bona i el conjunt de l'obra un interessant experiment estètic.

I un que comença és Juan Caño, que amb la pel·lícula CASO CERRADO presenta la seva primera obra llarga. Podem dir que és la història d'un desamor, una posada en escena, gairebé dramàtica, de dues vides paral·leles que es veuen truncades per la impossible convivència de dues maneres de veure i entendre el món totalment oposades.

P.M.

BIBILONI: Família pairal del poble de Santa Margalida, que traslladà la seva residència a Palma de Mallorca a mitjan segle XVII.

Guillem Bibiloni: l'any 1.285 va jurar obediència al Rei Don Alonso III d'Aragó com a diputat per la vila de Santa Maria.

Lleonart Bibiloni i Sastre: Va esser un dels lletrats més savis del seu temps. Morí aproximadament l'any 1.730.

D. Lleonart Bibiloni i Llabrés: doctor en ambdós drets i representant de la seva casa a la capital.

D. Joaquim Bibiloni i Bisquerra: fill de l'antecedent i capità = d'Infanteria; el seu germà, D. Salvador, tinent.

Són armes d'aquesta família una torre de plata en camp vermell.

CAMPANER: Família de ciutadans militars, de la qual fou membre, a mitjan segle XVII, Geroni Campaner, el qual i per dues vegades, va fer quantiosos donatius = per atendre a les necessitats d'aquesta illa.

D. Jaume Campaner: Doctor en ambdós drets, el qual, pel seu saber, integritat i prudència, va ocupar els llocs = més honorífics de la seva carrera. Morí a 1.765.

D. Nicolau Campaner: fill de l'antecedent, tan savi com el seu pare, va obtenir les vares de batle major de Trujillo, Orihuela i Tortosa. Fou batle, corregidor i, en 1.793, la S.M. el va nomenar magistrat de la Real Audiència de Mallorca.

Els seus dos fills, D. Fèlix Campaner i Rosselló i D. Alvaro són magistrats.

Són armes d'aquesta família una campana blava i damunt la seva carcassa un ocell fènix del seu color natural dins una foguera vermella, en camp d'or. L'escut du un lema que diu: "Phoenicis inter oves nomen campana sonabit."

Els colors dels escuts se interpretaran d'acord amb el dibuix coincident:

OR

PLATA

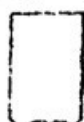
VERMELL

CEL

NEGRE

VERT

MORAT

S E R V I C I d e C O R R E U S (nou carter)

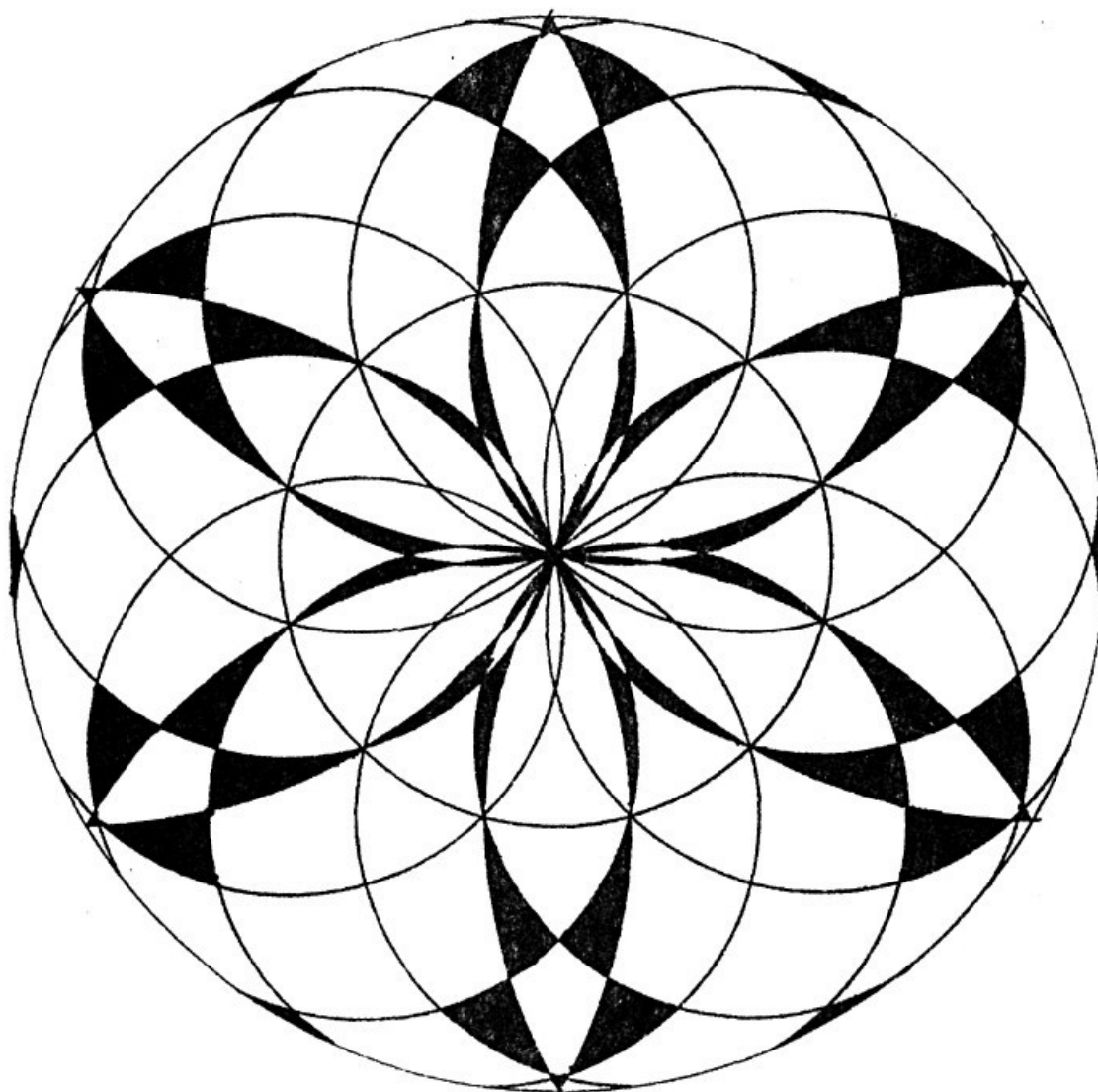
Una volta jubilat el passat dia 28 de agost el qui durant 38 anys va ser el carter del Poble **ANTONI BIBILONI COLL**, el servici de la Carteria Rural de Santa Eugenia el durà el carter interí:

MATEU CAÑELLAS VICH C/ de l'Estació nº 3(nº antic)

Horari Oficina: de 14 a 15 h. (girs postals, certificats, etc.)

Recollida de cartes: a les 7'45 del matí

Repartiment de correspondència: l'horabaixa

--dibuix de TOFOL RIGO--

TENNIS

Com informàrem a la passada - Revista, aquest estiu s'ha celebrat el III Campionat de Tennis Villa de Santa Eugènia. Si la participació i l'organització del torneig foren realment acceptables, l'expectació de les fases prèvies no va esser com altres anys degut sobretot al torneig de futbol-sala, deport que aglutinà el públic a les darreres hores de l'horabaixa.

La gran final que, com es sap, es va jugar el diumenge de la festa, va tenir com a protagonistes els mateixos de l'any passat: els germans Pep i Tomeu Amengual, que exhibiren formen distintes de jugar al tennis. Una vegada més, la presència, la serenitat i la tècnica d'en Tomeu va superar en 2 sets a 1 al joc més agressiu, però més agotador, d'en Pep. En Jaume Canyelles va finalitzar tercer després d'imposar-se a Guilem Bestard per 2 sets a 0. Abans, a semifinals, havia perdut front a Pep Amengual.

El torneig de la categoria inferior va esser guanyat per en Gaspar Sánchez, que demostrà que s'haurà de comptar amb ell quan participi a la prova absoluta.

En conclusió, ha quedat ben clar que aquest torneig te totes les garanties de continuïtat sempre que, com enguany, hi hagi uns joves que es posin endavant.

CICLISME

Gracies a l'organització d'un Grup d'Amics de Santa Eugènia - aficionats al ciclisme, al patrocini del Consell Insular i la col·laboració de varies entitats comercials i particulars, va tenir lloc el darrer 1 de setembre el II Premi de Ciclisme Villa de Santa Eugènia.

El matí, el marathón ciclista començava amb la carrera d'alevis que consistia en donar 3 voltes al circuit. Un tal Ros guanyava la carrera davant altres dos ciclistes. Després, una quinzena d'infants iniciaven la seva carrera de 8 voltes, imposant-se n'Arcas. Amb absències importants (corredors mallorquines de categoria internacional) tenia lloc la carrera de fèmines que, després de passar cinc vegades per el lloc de meta quedava guanyadora n'Isabel Mayo.

Per el que respecte als veterans, s'ha de destacar només un nom, en Jaume Fullana. Aquest corredor demostrà estar molt per damunt dels altres; prova d'això és que va doblegar a tots, aconseguint a més del premi de primer classificat quasi totes les primes atribuïdes al llarg de la carrera.

Els locals també tingueren la seva carrera destacant noms com Tòfol Rigo, Sebastià Arrom, Tomeu Muntaner, Joan F. Basquana,...

L'horabaixa començaven els cadetes la carrera de 25 voltes, 40 quilòmetres, invertint el guanyador, en G. Melis, un temps de 1 hora i 17 minuts. Va esser aquesta una de les carreres més disputades de la jornada.

El plat fort començava després amb els juvenils i aficionats - que junts emprengueren la tasca de córrer 80 kms. Jaume Pou de "Molins" arribà el primer, seguit del juvenil Balaguer (Verisa).

FUTBOL

El dia 6 d'octubre comença una nova etapa d'activitat futbolística per el Club Futbol Santa Eugènia que, un diumenge i l'altre tendrà uns objectius ben clars: aconseguir els màxims punts possibles per tal d'agradar a l'afició taujana. Aquest desig quedava manifestat a l'assamblea del 12 de juny, en que el nou tècnic - Joan Bisbal Parera deia que - "hi ha moltes ganes de fer feine per lluitar per a l'ascens de categoria. La serietat, l'il·lusió i anar junts són garanties de bons resultats esportius". Com sap l'afició, el nou entrenador, home dedicat al futbol de tota la vida, ha substituït a Pep Zapico, actualment lligat al Club en qualitat de vocal-directiu. Apart d'aquest canvi, la directiva no sofreix altre alteració.

Per el que respecte als jugadors, en Rafel Bosch i Rafel Garrido han causat baixa, mentre que en Joan Truyols està al Sallista en qualitat de cedit. Fins aquesta data, no hi ha altre jugador que definitivament s'hagi donat de baixa.

En relació a les altes, hem de mencionar les següents: Bernat López, Mateu A. Canyelles, Pep Carbonell i Llorens Sastre. Feim menció al cas d'en Pedro Crespí que, com escrivíem al seu moment, havia estat amonestat per un any. Doncs bé, el Club va recurrir reiteradament al Comité d'Apelació regional considerant que la sanció era excessiva i sol·licitant 10 partits de suspensió.

Després de la negativa del Comité, es va dirigir al Nacional d'Apelació exposant el cas. El resultat va esser que, segons els articles que regulen les sancions, corresponien només 15 partits de suspensió, el que donava la raó als criteris del Sta. Eugènia. En definitiva, es podrà alinear d'aquest jugador des de l'inici de temporada.

Pareix esser que no hi ha intenció d'incorporar altres jugadors, excepte un porter, ja que només n'hi ha ún: en Joan Mayol.

El reste de la plantilla ja és coneguda per els aficionats. Digne de recalcar és que quasi tots els jugadors són locals.

Referint-se a la preparació per la temporada a nivell tècnic, s'ha de dir que ha estat una pre-temporada molt intensa i planificada. Durant quasi dos messos, l'entrenador, preparador físic i jugadors han treballat fort a fi de trobar l'esquema ideal de joc i una bona forma física per iniciar la lliga en condicions. Apart dels entrenaments, s'han jugat uns partits que, més que els resultats, interessava provar els jugadors. Han estat els següents:

Sta. Eugènia	2	Collerense	2
Collernse	3	Sta. Eugènia	0
Sta. Eugènia	1	Marratxí	1
Sta. Eugènia	2	Porreres	0
Búger	4	Sta. Eugènia	3
Porreres	3	Sta. Eugènia	2

→ Debut al gran nombre d'equips sol.licitants per a jugar - dins la Tercera Regional, aquesta categoria s'ha reestructurat, quedant dividida en dos grups, un de quatorze i l'altre de setze equips. Els Clubs classificats en primer i segon lloc de cada un dels dos grups, disputaran una lliga, per a decidir les places d'ascens a Segona Regional.

Detallam a continuació el Calendari dels partits que ha - de jugar el Santa Eugènia dins el seu grup que, per cert, inclou bastants equips nous.

6 d'octubre / 19 de gener

Sp. Sant Marçal - Santa Eugènia

13 d'octubre / 26 de gener

Santa Eugènia - Atc. Son Gotleu

20 d'octubre / 2 de febrer

Esporles - Santa Eugènia

27 d'octubre / 9 de febrer

Santa Eugènia - Valldemossa Atc.

3 de novembre / 16 de febrer

La Unión - Santa Eugènia

10 de novembre / 2 de març

Santa Eugènia - Minerva

17 de novembre / 9 de març

Casta de Calvià - Sta. Eugènia

1 de decembre / 16 de març

Santa Eugènia - Son Gotleu

8 de decembre / 23 de març

Sencelles - Santa Eugènia

15 de decembre / 6 d'abril

Santa Eugènia - Atc. Vivero

22 de decembre / 13 d'abril

Independiente - Sta. Eugènia

5 de gener / 20 d'abril

Santa Eugènia - Cide

12 de gener / 27 d'abril

Bar Jumar - Santa Eugènia

Lliga d'ascens

TAUJÀ; fet SOCI
del teu EQUIP

- CARNET INDIVIDUAL... . 2.000 Ptes.
- " MATRIMONI 3.000 "
- " JUBILATS 1.000 "
- " JUVENILS 500 "

Informació a qualsevol directiu o a
Bar Ca'n Topa.

Mikel.-

SANTA EUGÈNIA

REVISTA LOCAL PER A LA DIVULGACIÓ I LA CULTURA

PASTA DE CANELONS

INGREDIENTS: Un vermell d'ou
1/2 Kg. de farina
Aigua i sal

PREPARACIÓ: Dins un plat posarem es vermell d'ou i li afegirem dues tasses d'aigua ben poc a poc sense deixar de remenar. De mig Kilo de farina en retirarem 100 grs. i la mesclarem amb so vermell d'ou i s'aigua, fent una pasta ben forta.

De sa pasta en farem quatre trossos i els aplanarem damunt es marmol fins tenir-los ben fins (se giren i se tornen a aplanar). Els tallarem amb una rodeta de fer robiols, format quadres.

Finalment se bullen durant un quart d'hora amb aigua i sal. Se treuen i deixen aixugar damunt un pedaç net. En surten aproximadament quaranta.

ENSALADA DE TONYINA

INGREDIENTS: 200 grs. de tonyina (atún) amb oli
3 ous bollits i picats
una ceba tallada en cercles
una albergínia cuïta en vapor i tallada a tacos
2 ó 3 cullerades de suc de llimona, sal i pebre bó

PREPARACIÓ: Desferem la tonyina i la mesclarem amb els altres ingredients. Col·locarem la mescla dins mitges tomàtigues o tomàtigues senceres que haurem buïdat o també dins fulles de lletuga i estarà a punt de servir.

PLUM CAKE DE PANSES

INGREDIENTS: 500 grs. de farina, 30 grs. de llevadura (de pa), 1 tassó de llet, 100 grs. de sucre, 200 grs. de mantequilla, 1 tu bet de vainilla, mitja clovella de llimona rallada, 300 grs. de panses (corinto), 100 grs. d'ametles pelades, 1 clovella de taronja rallada, 500 grs de fruita confitada, una mica de sal.

PREPARACIÓ: Encalentiu la llet i quan sigui teba, hi foneu la llevadura. Posau la farina dins una cubeta i afegiu la llet, reservant un poc de cada, i mitja cullerada de sucre. Se mescla sa pasta i la deixau reposar mitja hora.

Lentres tant, posau les panses en remull, tallau la fruita confitada i pelau les ametles. A sa pasta tovada li afagireu la resta de llet, la sucre, vainilla, sal, clovella de llimona, mantequilla fusa i la resta de farina i la deixau reposar mitja hora més.

Després escampau les panses, fruita, ametles picades i la clovella rallada de taronja. Untau un motlo amb mantequilla i li espolsau farina. Abocau la pasta i enforneu (Una hora a 180º) Se refreda dins el forn.

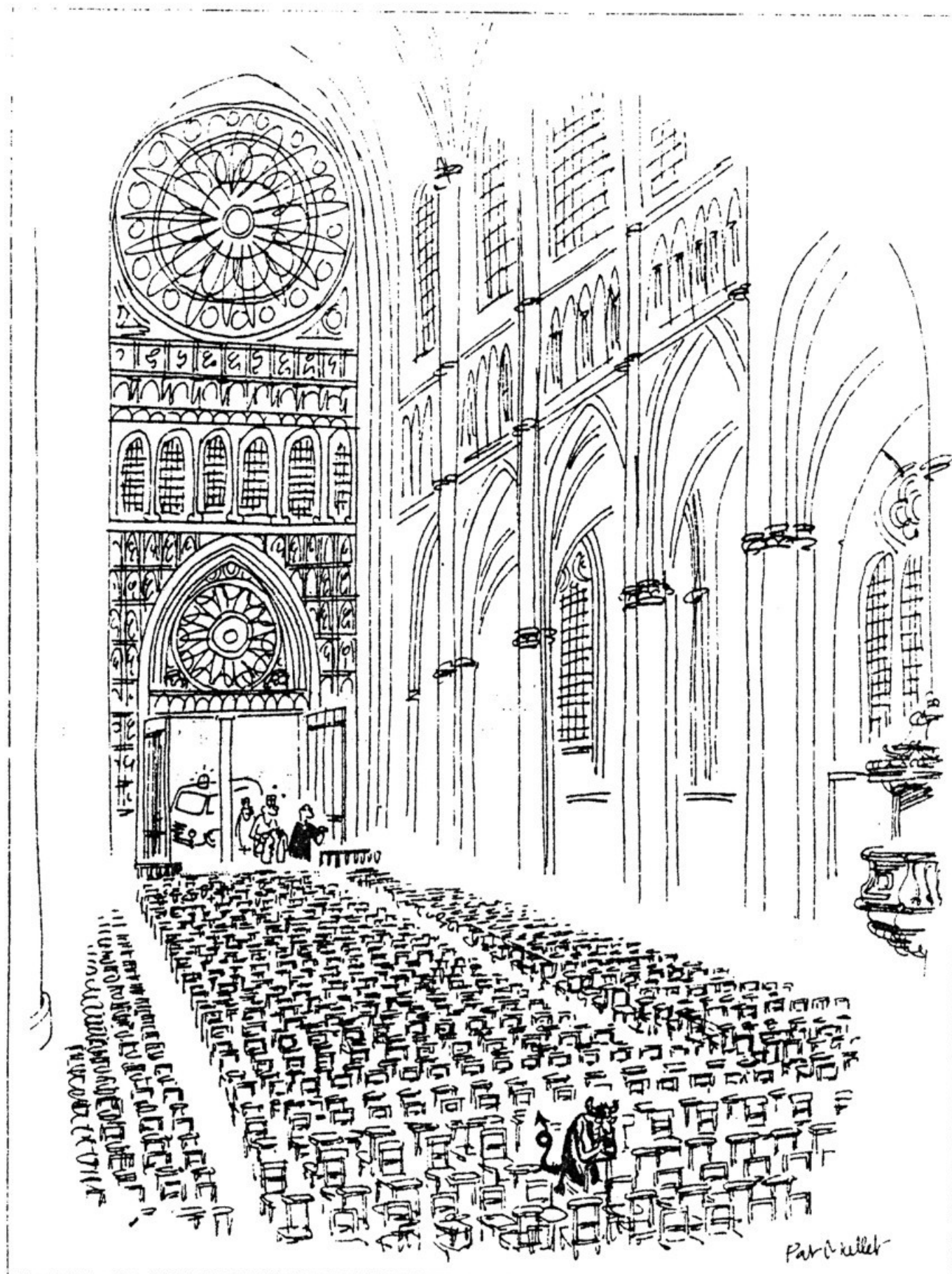
PROBLEMA DE LÓGICA

Orden Actuación	PRIMERA	SEGUNDA	TERCERA	CUARTA
Nacional.				
Edad				
Años Patinando				
Puntuación				

- Cuatro jóvenes participan en una prueba de patinaje artístico. Con los datos que te damos a continuación debes deducir la nacionalidad de cada una de las participantes, su edad, los años que lleva patinando y la puntuación que obtiene en la prueba.

- 1- La española tiene 20 años.
- 2- Una de las patinadoras es rusa.
- 3- La española actúa inmediatamente antes que la que tiene 21 años.
- 4- La última en actuar tiene 19 y no lleva patinando 10 años.
- 5- La española no lleva patinando 15 años.
- 6- La de 18 años actúa inmediatamente después que la que lleva patinando 15 años.
- 7- La alemana obtiene 98 puntos y actúa inmediatamente después que la que obtiene 96 puntos.
- 8- La checoslovaca tiene 21 años.
- 9- La que obtiene 92 puntos actúa inmediatamente después que la que lleva patinando 12 años.
- 10- La primera en actuar obtiene 90 puntos.
- 11- La que obtiene 92 puntos lleva patinando 9 años.

- ¿... ...?

- ¿... ...?

QUIN TEMPS FA QUE NO PASSA EL TREN?

A les converses casolanes o de cafè, surt moltes de vegades a rotlo que si fa 16, que si en 17 ò 18 d'anys que el tren no passa per Santa Eugènia, és a dir: la supresió del ramal del tren Palma-Felanitx.

Sense cercar-ho nos ha estat facilitat un document que diu ben clar quin dia el tren ja no duria el Correu, o sigui, que ja no passaria més. Vat-aquí el document:

13900

MINISTERIO DE LA GOBERNACION

DIRECCION GENERAL
DE CORREOS Y TELECOMUNICACION
CORREOS
ADMINISTRACION PRINCIPAL
DE PALMA DE MALLORCA

N.º	Rt.º
-----------	------------

Sec.1ª
Of.yDot.

Con motivo de la supresión de la Ambulante de Palma a Felanitx, el día 1º de enero próximo esa Cartería pasará a depender de la Administración Principal de Palma de Mallorca y utilizará para el curso de la correspondencia la exclusiva que tiene su salida de Santa Eugenia a las 8 de la mañana.

Recibirá el correo a las 14'45h procedente de Palma.

Se le remite una saca al objeto de que el día 1º ya le entregue la correspondencia.

Lo que participo aV. para su conocimiento y efectos.

Dios guarde aV. muchos años.
Palma de Mallorca 27 diciembre 1.967.

EL ADMINISTRADOR PRINCIPAL.

Sr. Cartero de SANTA EUGENIA.

MG 6, UNE A 5

